

Sygn. akt I C 168/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: sędzia Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 kwietnia 2023 r. w G. sprawy z powództwa M. W. przeciwko (...) S.A. w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nakazu zapłaty Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 21 lipca 2010 r. (sygn. akt XVI Nc-e 187080/10) w zakresie odsetek zasądzonych od wymienionych w nim kwot głównych za okres od 13 września 2010 r. do 4 listopada 2012 r.;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

III. zasądza od powódki M. W. na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 287 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty – tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni na rzecz radcy prawnego M. K. (prowadzącej kancelarię radcy prawnego w G.) kwotę 332,10 zł (trzysta trzydzieści dwa złote dziesięć groszy) tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej świadczonej z urzędu powódce.

Sygn. akt I C 168/22

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

Sąd Rejonowy w Lublinie w dniu 21 lipca 2010 r. (sygn. XVI Nc-e 187080/10) wydał nakaz zapłaty zasądzający od M. W. na rzecz powoda (...) S.A. w Z. kwotę 713,90 zł, odsetki ustawowe od kwoty 600 zł za okres od dnia 29 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty, odsetki ustawowe od kwoty 113,90 zł za okres od dnia 29 czerwca 2010 r. do dnia zapłaty, kwotę 210,54 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Powyższemu orzeczeniu klauzulę wykonalności nadano 13 września 2010 r.

Dowód: nakaz i postanowienie, k. 10-10 verso

Następnie wierzyciel prowadził egzekucję:

- pod sygn. akt KM 2055/11 (komornik sądowy K. P. w Ł.) – umorzona z uwagi na bezskuteczność postanowieniem z dnia 28 czerwca 2011 r.

- ***wszczętą 4 listopada 2015 r.*** pod sygn. akt KM 111228/15 (komornik K. P. w Ł.) – umorzona postanowieniem z 26 lipca 2016 r. z uwagi na bezskuteczność egzekucji;

- pod sygn. Km 1520/18 (komornik I. M. w G.) – umorzona postanowieniem z dnia 29 maja 2019 r. z uwagi na bezskuteczność egzekucji.

Dowód: postanowienia komorników, k. 68-70

Obecnie toczy się kolejna egzekucja – wszczęta w lutym 2022 r. (sygn. akt KM 626/22 – komornik T. D. w G.).

Okoliczność bezsporna

Ocena dowodów

Stan faktyczny ustalono w oparciu o niekwestionowane odpisy dokumentów urzędowych.

Kwalifikacja prawna

Kwestionowanie przez powódkę merytorycznej zasadności **sądowego tytułu egzekucyjnego** (prawomocny nakaz zapłaty) pozostaje poza granicami kognicji sądu rozpatrującego powództwo przeciwegzekucyjne, co wynika z treści art. 840 § 1 i § 2 k.p.c. Twierdzenia powódki o braku legitymacji czynnej wierzyciela i braku zaległości płatniczych u dostawcy usług telekomunikacyjnych mogły być podnoszone wyłącznie w postępowaniu „pierwotnym” przed Sądem Rejonowym w Lublinie. W niniejszej sprawie nie było sytuacji „przejścia obowiązku” stwierdzonego tytułem egzekucyjnym (skład podmiotowy tak w postępowaniu upominawczym, jak i niniejszym jest tożsamy). Reasumując, zarzuty i dowody w tym zakresie są więc niezasadne i nieistotne dla rozstrzygnięcia.

Jeżeli chodzi o podniesiony w pozwie **zarzut przedawnienia**, to okazał się on tylko częściowo uzasadniony.

Jest niezasadny w zakresie kwot głównych wymienionych w nakazie zapłaty, gdyż wszczynanie kolejnych postępowań egzekucyjnych (zdarzenia przerywające bieg przedawnienia w rozumieniu art. 123 pkt 1 k.c.) było rozdzielone pauzami nie przekraczającymi dziesięciu lat (wg terminu przedawnienia z art. 125 § 1 zdanie pierwsze k.c. – w brzmieniu pierwotnym).

Natomiast jak chodzi o zasądzone na przyszłość (po uprawomocnieniu się nakazu zapłaty) świadczenia uboczne (odsetki), uległy one częściowemu przedawnieniu z uwagi na krótszy termin ich przedawnienia – 3 lata (art. 125 § 1 zdanie drugie k.c.). Przedawnienie dotyczy odsetek o trzy lata wcześniejszych od daty złożenia wniosku egzekucyjnego z 4 listopada 2015 r. (poprzednia egzekucja była umorzona ponad 3 lata wcześniej – 28 czerwca 2011 r.), tj. odsetek bieżących po uprawomocnieniu się nakazu zapłaty (przyjęto w tym zakresie – w braku bliższych danych – datę opatrzenia nakazu klauzulą wykonalności, gdyż wówczas nakaz niewątpliwie musiał być już prawomocny) do 3 lat wstecz przed kolejnym zdarzeniem przerywającym bieg przedawnienia, czyli do 4 listopada 2012 r. W pozostałym zakresie odsetki nie są przedawnione, gdyż pauzy pomiędzy kolejnymi postępowaniami egzekucyjnymi nie osiągnęły okresu skutkującego ich przedawnieniem (tj. były krótsze niż 3-letnie).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w **punkcie I**. na mocy art. 840 § 2 k.p.c. W pozostałym zakresie powództwo jest bezzasadne w świetle art. 840 § 1 i § 2 k.p.c. (**punkt II**. sentencji).

Koszty

Powódka przegrała proces praktycznie w całości (zakres jej wygranej można określić jako marginalny). Z tych przyczyn zasądzone na rzecz przeciwnika na zasadzie art. 100 k.p.c. należne mu koszty procesu, na które składa się: opłata za czynności radcy prawnego w stawce minimalnej (270 zł, § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, ze zm.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) – **punkt III**. sentencji.

W punkcie ostatnim zasądzone nieopłacone koszty pomocy prawnej świadczonej powódce z urzędu przy uwzględnieniu stawek przewidzianych w/w rozporządzeniem (podzielając tym samym pogląd prawny wynikający z uzasadnienia wyroku Trybunału Konstytucyjnego w sprawie sygn. SK 78/21 – gdyż zachowuje on bezspornie aktualność także na gruncie opłat radcowskich), z uwzględnieniem dodatkowo podatku VAT (23%).